

Таким образом, первоначальная стоимость в зависимости от способа поступления объекта основных средств может выступать в виде фактической себестоимости или справедливой стоимости.

Преимуществом фактической себестоимости является то, что она может быть проверена по первичным документам. Этот вид оценки наиболее полно отвечает одному из требований признания активов – его стоимость должна быть достоверно определена. Кроме того, в момент приобретения объекта его себестоимость является реальной. Доказательством этого может служить то, что стоимость, определенная в прямой сделке между покупателем и продавцом (без посредников) в условиях самостоятельного принятия решений, минимальная для покупателя. Предполагается, что предприятие в разумных целях не будет приобретать такой же объект основных средств дороже. Более убедительным является предположение, что такая оценка указывает на действительную ценность основного средства для предприятия в момент его приобретения. В качестве аргумента можно привести принцип непрерывности, а именно утверждение, что предприятие будет существовать достаточно долго, чтобы исчерпать потенциал актива. Таким образом, себестоимость представляет собой наилучшую минимальную стоимость приобретения основных средств.

А.А. РУКАВИЦИНА, студ., *К.А. ЯГМУР*, к.е.н., доцент

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ АКТИВІВ ПРИ ВЕДЕННІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В ІСПАНІЇ

Україна стоїть на шляху реформування бухгалтерського обліку на базі міжнародних стандартів обліку. Дослідження кращих прикладів організації обліку в зарубіжних країнах дозволить у майбутньому практично застосувати їх у нашій державі, забезпечити в ній із врахуванням національних традицій належне функціонування бізнесу та підприємництва. Останнім часом активно

відбувається гармонізація та стандартизація різних систем бухгалтерського обліку в рамках Європейського співтовариства. Таким чином, метою даної роботи є розгляд особливостей процесів гармонізації систем бухгалтерського обліку Європейських країн на прикладі Іспанії.

Бухгалтерське регулювання в Іспанії розвивалося особливо швидко після її приєднання до Європейської спільноти в 1986 р. Після цього дуже багато сфер бухгалтерської справи піддалися значному реформуванню в цілях відповідності директивам ЄЕС, серед них й правила оцінки активів.

Основні засоби в Іспанії повинні враховуватися за первісною вартістю та відображатися за ціною придбання, витратами виробництва або ринковою вартістю, залежно від того, яка з цих оцінок нижче. Ціна придбання включає суму, зазначену в рахунку постачальника, і додаткові витрати. Крім того, до неї можуть входити фінансові витрати, пов'язані з придбанням або виробництвом активів і відбиті в річній звітності, а також податки. Крім цих загальних правил, до основних засобів застосовуються особливі стандарти. Так, у вартість землі включають витрати на її благоустрій, вартість знесення будівель і витрати на проведення інспектування та складання планів до моменту її придбання [1]. Оновлення, розширення або удосконалення активів капіталізують, якщо це веде до збільшення їх потужності, продуктивності або подовження терміну експлуатації. Переоцінку основних засобів в Іспанії допускають лише у випадках, передбачених законом для цілей обліку та оподаткування. Обліковий аспект переоцінки полягає у збільшенні вартості активів відповідно до лімітів, що встановлені законом.

Нематеріальні активи оцінюють за ціною придбання або за витратами виробництва. Витрати на науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи відносять до витрат того звітного періоду, коли вони були понесені. Такі витрати можуть відкладатися, якщо вони задовольняють ряду умов. Гудвіл відображається у звітності лише в тому випадку, якщо він був придбаний [2]. При цьому його вартість повинні систематично списувати на рахунок збитків і прибутків як поточні витрати на амортизацію нематеріальних активів

протягом строку їх експлуатації, але не більше 10 років. Орендовані основні засоби в Іспанії вважаються нематеріальними активами і повинні відображатися в балансі, коли з економічних причин немає ніяких сумнівів в тому, що опціон (право на викуп) буде використаний [3]. Відсотки за наданий кредит розглядаються як нараховані витрати, що підлягають розподілу протягом всього терміну дії орендної угоди.

Цінні папери (короткострокові і довгострокові акції, облигації і т.д.) відображають за ціною придбання при передплаті або купівлі. Інвестиції оцінюють на основі середньозваженої ціни або середньої собівартості. Для цінних паперів, які котируються на біржі, береться менша з двох величин - собівартість або ринкова вартість. Якщо цінні папери не котируються на біржі, їх потрібно відображати за вартістю придбання. Коли остання перевищує раціональний критерій оцінки необхідно нарахувати резерв за цими цінними паперами. При покупці власних акцій їх оцінюють так само, як і будь-які інші. При амортизації власних акцій різниця між вартістю придбання та номінальною вартістю (позитивна чи негативна) повинна відображатися на рахунку резерву. Прибутки чи збитки від продажу власних акцій відносять на однойменний рахунок як надзвичайні статті.

Матеріально-виробничі запаси враховують за ціною придбання або витрат виробництва. При цьому ціна придбання включає суму, виставлену в рахунку постачальника плюс додаткові витрати по зберіганню запасів, включаючи податок з продажу, якщо вони не покриваються за рахунок бюджетного фінансування. Витрати виробництва складаються з ціни придбання сировини і комплектуючих та безпосередньо змінних витрат і деякої частина непрямих витрат, що припадають на виробничий цикл. Запаси зазвичай оцінюють за методом середньозваженої собівартості, ФІФО та ЛІФО. Як виключення їх можуть оцінювати за загальною фіксованою ставкою, якщо вони постійно оновлюються, а їх загальна вартість і структура змінюється незначно і не істотна для компанії [4].

Суми в іноземній валюті, як правило, повинні бути переведені в національну валюту і включені до річної звітності за курсом на дату придбання, на дату включення їх у власний капітал або на дату укладення угоди. Але є і деякі особливі правила. Так, ринкову вартість запасів на кінець періоду розраховують з використанням котирувань і обмінних курсів, діючих на цю дату, тобто товари, куплені на іноземну валюту, також підлягають переоцінці. Вартість цінних паперів на кінець періоду не може перевищувати оцінку, отриману з використанням курсу на дату ринкового котирування. Грошові кошти мають бути відображені за поточним курсом, а курсові різниці трактуватися як прибуток або збиток за відповідний звітний період.

Таким чином, особливості оцінки активів при веденні бухгалтерського обліку в Іспанії мають багато спільних рис з правилами їх оцінки в інших країнах Європейського співтовариства, що пов'язано з процесами гармонізації та стандартизації, які набувають поширення у зв'язку з економічною інтеграцією країн, створенням міжнародних корпорацій, вільних економічних зон та спільних підприємств.

О.О. СВІТЛИЧНА, студ., *К.А. ЯГМУР*, к.е.н., доц., ДонНУЕТ, Донецьк

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ У ШВЕЙЦАРІЇ

Процес економічної інтеграції у світовому масштабі, інтернаціоналізація економіки, бізнесу призвели до необхідності інтернаціоналізації та стандартизації обліку та фінансової звітності. У європейських країнах йде зближення стандартів різних юрисдикцій шляхом визначення єдиних оптимальних принципів і методів. На сучасному етапі розвитку економіки України необхідною умовою ефективної підприємницької діяльності є реформування бухгалтерського обліку відповідно до потреб користувачів та міжнародних вимог. Саме тому актуальним є вивчення закордонного досвіду ведення бухгалтерського обліку та фінансової звітності. Метою даної роботи є